

Esipuhe

Saimme syksyllä 2010 kyläyhdistykseltä tehtäväksemme kirjoittaa Jokikylien kyläsuunnitelman. Yhdistyksen mielestä Jokikyliillä on piilossa olevaa kehittämisen potentiaalia, joka kyläsuunnitelman avulla tulisi nostaa esille. Yhdistyksen toiveena oli kaksikielinen kehittämissuunnitelma, joka auttaisi Jokikylien yhdistyksiä fokusoimaan sellaisia konkreettisia kehittämistoimenpiteitä, jotka olisivat linjassa koko alueen kehittämisen kanssa.

Tärkein tehtävämme kyläsuunnitelman laatimisessa on ollut nostaa esille kylän asukkaiden ääni ja toiveet siitä, kuinka kyliämme tulisi kehittää. Meillä on jo nyt paljon ylpeydenaiheita. Asioita, joista meidän tulisi pitää huolta niin, etteivät ne katoa. Monesti olemme kuitenkin sokeita kyliemme mahdollisuuksille ja annamme niiden vierä ohi. Olemme halunneet antaa tilaa visioinnille ja rohkaista uudenlaiseen ajatteluun. Kuinka toivomme ulkopuolisten näkevän alueemme? Houkutteleeko näkymä muuttamaan kyliimme?

Nykyään kirjoitettavat kyläsuunnitelmat ovat laajahkoja käsittäen historia- nykytila- ja tulevaisuusosion. Yksi syy laajuuteen on se, että viranomaiset ja avustusorganisaatiot tarvitsevat kyläsuunnitelman pohjaksi rahoittaakseen kylien kehittämishankkeita. Kehittämishankkeisiin on nyt mahdollisuus ryhtyä. Kyläsuunnitelman avulla näkyy

yksittäisen kehittämisprojektin sitoutuminen laajempaan kokonaisuuteen.

Tämä ei ole pelkästään kyläyhdistyksen kyläsuunnitelma, vaan tämä kuuluu kaikille meille kyläläisille. Samoin kuin me kaikki kyläläiset olemme vastuussa siitä, että luomme sellaisen miljöön, jossa haluamme nyt ja tulevaisuudessa elää. Tämän työn aikana olemme keskustelleet juuri kylään muuttaneiden, nuorten, pienten lasten vanhempien, suomenkielisten, vanhempien kyläläisten ja yhdistysaktiivien kanssa siitä, mitä Jokikylät heille kullekin merkitsee ja kuinka he näkevät kylien tulevaisuuden. Järjestimme myös yleisen keskustelutilaisuuden, jonne kaikki kyläläiset saivat kutsun tulla kertomaan toiveistaan ja näkymistään.

Kyläiltojen tulokset on nyt kirjoitettu näihin kansiin. Jokikyliä entisajat ovat inspiroineet meitä nostamaan nykypäivän vahvuudet esille. Meidän huomiomme kiinnittyy tulevaisuuteen, kehittämismahdollisuuksiin ja näkemykseen siitä, että suurin osa tapaamistamme kyläläisistä tuntee suurta yhteenkuuluvaisuutta luonnon, ihmisten ja elämisen kanssa täällä Jokikylissä. Olemme sitä mieltä, että kehittäminen pitää sisällään yhtä paljon säilyttämistä kuin muutoksiakin. Näihin molempiin haluamme pyrkiä. Yhdessä.

Anixor & Martoinen, kesällä 2011

Maria Österåker & Eija Koski

Kyliemme juuret

Jokikyliin kuuluu kuusi itäisen Mustasaaren kylää: Veikkaala, Anixor, Martoinen, Voitila, Taurila ja Miekka. Lisäksi taloryhmittymät Båskaksessa, Skatilassa ja Torrvikissa kuuuvat alueeseemme. Kylillämme on rikas historia ja kylät mainitaan nimeltä eri dokumenteissa jo 1400-luvulla (Voitila jopa 1200-luvulla). Näistä dokumenteista päätellen kylät ovat olleet laajasti tunnettuja rikkaista kalavesistään, jopa suomenkielisiin sisämaan kuntiin saakka.

Kylien historia on koottu kirjoihin *Östra Korsholm –byarna vid älven I och II*, joista on luettavissa hyvinkin yksityiskohtaiset tapahtumankulut historian saatossa. Tähän olemme halunneet nostaa esille erityisesti sellaisia aihealueita, joista voisi olla merkitystä kehittämistoiminnan suuntaamisen kannalta.

Itäisen Mustasaaren Jokikylät ovat pitkiä aikoja – kiitos Kyröjoen ja viljavien peltojen – olleet omavaraisia. Kylän väestö on suurimmaksi osaksi koostunut maanviljelijöistä ja asukkaat ovat aina olleet ahkeria hyödyntämään alueen luonnonvaroja: vettä, metsiä ja maata. Lisäksi alueella on ollut selkeä yrittäjähengi. Yritystoiminta on palvellut erityisesti omia kyläläisiä, mutta kyliemme tuottamien tavaroiden ja palvelujen perässä on tullut ostajia myös kyliemme ulkopuolelta. Båskaksen ja Voitilan myllyjen jauhoilla leivotuilla leivillä monien vatsat on saatu kylläisiksi,

Anixorin olutpanimolla ja Martoisten viinatehtaalla sen sijaan moni herra on täyttänyt janoiset suunsa, kun taas Lallin Lepokoti on jo 1920-livulla tarjonnut rauhaiseloa uupuneille sieluille. Lisäksi kylämme ovat palvelleet asukkaitaan monilla kaupoilla, postikonttorilla ja kouluilla, jopa kyläkoululla nimeltään Vapaa kristillinen kansankorkeakoulu (Fria Kristliga Folkhögskolan).

Vaikka köyhät ajat näkyivät myös Itäisessä Mustasaassa, vahva yrittäjäshenki ja hyvät elämisen edellytykset auttoivat aluetta kehittymään niin, että alue nähtiin edelläkävijänä ja jopa esikuvana muille kylille. Esimerkkinä tästä voidaan mainita ensimmäinen kunnallinen koulu, joka perustettiin Veikkaalaan vuonna 1875. Mainittakoon myös, että Pohjanmaan ensimmäinen meijeri perustettiin Veikkaalaan vuonna 1865. Alueen kehittäjänä on ehdottomasti mainittava henkilö nimeltä Johan Erik Keto (1826-1882). Koulu- ja meijeritoiminnan kehittämisen lisäksi Keto puhui aktiivisesti renkien ja piikojen äänioikeuden, irtolaisten kohtelun, opettajien palkansaannin ja viinan kotipolton puolesta.

1900-luvulla meidän kylämme maine on levinnyt erityisesti Skatilan ja nuorisoseuran toiminnan ansiosta. Monet nuoret ovat vuosien mittaan saaneet osallistua hiihto- ja muihin urheilukilpailuihin, joita on järjestetty urheilukentällä, Skatilan kentällä ja myöhemmin aikoina Skatilan urheilumajalla. Nykyäänkin meidän hienot maastot houkuttelevat monet kyläläiset ja ulkopaikkakuntalaiset hiihtoladuillemme.

Kyläläiset lukuina

	Anixor	Martoinen	Veikkaala	Miekka	Taurila	Voitila
Asukkaat	35	48	313	62	75	252
Ruotsin- kieliset	20	25	203	51	66	214
Suomen- kieliset	14	21	103	11	8	36
Muut	1	2	7	-	1	2

Lähde: Väestörekisteri, marraskuu 2010. Huom! Vallvik sisältyy Voitilan lukuihin.

Jokikyläläiset	
Asukkaat	582
Ruotsinkieliset	407
Suomenkieliset	165
Muut	10

Miehet	289
Naiset	293
0-6 vuotiaat	41
7-12 vuotiaat	40
13-18 vuotiaat	51
19-35 vuotiaat	93
36-65 vuotiaat	258
65+ vuotiaat	99

Jokikylissä asuu 582 asukasta, joista 30 % on suomenkielisiä. Jakauma naisiin ja miehiin on suhteellisen tasainen ja ikäjakauma noudattaa normaalijakaumaa. Jokikyliä ikäjakauman voidaan sanoa olevan erityisen hyvä verrattuna muihin maaseutumaisiin alueisiin siinä mielessä, että mikään ikäryhmä ei ole toistaan paljon suurempi. Eläkeläisten määrä ei ylitä lasten lukumäärää. Jos kuitenkin mietitään lasten lukumäärän säilymistä nykyisellään, pitäisi ikäryhmän 19-35 olla suurempi.

Asukkaiden enemmistö ei ole kiinnostunut lisäämään Jokikyliä väkimäärää ainakaan suuremmissa määrin. Perusteluina tälle lienee se, että monet Jokikyliä asukkaat

arvostavat rauhaa, hiljaisuutta, tilaa ja tunnetta siitä, että kaikki tuntevat toisensa. Ajatellaan, että rauha ja pienimuotoisuus ollaan vaarassa menettää, jos kyliin muuttaa paljon uusia asukkaita. Kaikkein tärkeintä kyläläisille on kuitenkin se, että lasten lukumäärä on riittävän suuri koulun ja päiväkodin säilymiselle. Tällä hetkellä tilanne ei ole mitenkään hälyttävä, mutta pelko on olemassa, että kunta nostaa oppilasmäärän rajoja sille että koulun toiminta saa jatkoa.

Jokikylät ovat ristiriitaisessa tilanteessa siinä mielessä, että samalla kun ne tarvitsisivat lisää asukkaita julkisten palvelujen säilymiseksi, pelätään samalla suuren väestömuuton muuttavan nykyisen maaseutuasumisen luonteen. Jo nyt kylissä käydään keskustelua siitä, milloin ”maaseudun rauha rikkoontuu”, toisin sanoen, kuinka vahvasti kylät haluavat toimia muuttohalukkuutta lisätäkseen. Vastaaänet ovat nousseet muun muassa Veikkaalan uutta kaava-aluea kohtaan siitä syystä, että uusi alue on suunnitteilla vanhan aarniometsän paikalle. Nykyisellään alue on monen veikkaalalaisen virkistysaluetta. On vaikeata tehdä sellainen ratkaisu, joka miellyttäisi kaikkia. Sen vuoksi tarvitsemme selvät linjaukset siitä, kuinka kyliämme tulisi kehittää. Suuret tontit, luonto, rauha ja vanhat maatila- ja puutarhamiljööt asettautuvat lisääntyvää muuttoa vastaan, jossa kaava-alue tyydyttää vain lisäasukasmäärän tarpeen.

Alueelle muutto tulee lisääntymään väistämättä, jos ja kun uusi kaava-alue valmistuu. Uuden kaava-alueen

yksityiskohtainen suunnittelu arvioidaan käynnistettävän vuonna 2012. Tällä hetkellä kylässä on jo kaksi kaava-aluetta ja uuden kaava-alueen myötä kymmenkunta tonttia määritetään. Tällä hetkellä vain kaksi kunnallista tonttia on vapaana Veikkaalassa. Myös rivitalolle on tontti varattuna, mutta suunnittelua saati rakentamista ei ole aloitettu. Kaava-alueen myötä Veikkaalan keskusta tulee vahvistumaan, mutta myös kauempana sijaitseviin kyliinkin muutetaan. Veikkaalan ulkopuolisissa kylissä kynnyksysymyksenä ovat vapaat talot ja tontit. Tässä tilanteessa ratkaisijana ovat yksityiset asukkaat, jotka voisivat myydä tontteja. Eräs ehdotus tilanteen helpottamiseksi olisi kyläyhdistyksen tekemä inventointi vapaista tonteista, joita sitten voitaisiin markkinoida kylän omilla kotisivuilla.

Jos tarkastelemme Jokikylien asukkaita lähemmin, asuu yli puolessa kotitaloudessa aikuinen, joka on asunut Jokikylissä koko elämänsä. Monella on vahvat tunnesiteet kylään ja suvun juuret ulottuvat pitkälle historiaan. Keskustelu kylän nuorien kanssa osoitti, että Jokikylät näyttäytyvät tulevaisuudessakin heidän asumispaikkanaan. Toisaalta, noin neljäsosa kyläläisistä on jostain muualta muuttaneita, ilman mitään aikaisempaa sidettä Jokikyliin. Määrällisesti suurin osa heistä on muuttanut Veikkaalan kylään. Suhteellisesti, aikaisempaan asukasluokkaan mitattuna suurin määrä muuttaneista on asettunut Martoisiin. ”Asukasaidoimpana” ovat säilyneet Taurila ja Voitila.

Taulukko a)¹ Kotitaloustyyppit.

	Elämäntapa- asukkaat	Paluu- muuttajat	Muuttajat (aik. side kyliin)	Muuttajat (ei sidettä kyliin)	Yht.
Henkilöitä lkm	172	38	41	77	328
Henkilöitä %	52 %	12 %	13 %	23 %	100 %

Kyläläisten elinkeinot ovat muuttuneet totaalisesti viimeisen viidenkymmenen vuoden aikana. Kun aikaisemmin maatalous elätti suurimman osan kyläläisistä, tänä päivänä 80 prosenttia kyläläisistä on palkansaajia. Perinteinen maaseudun elinkeino elättää vain harvoja, noin seitsemää prosenttia kyläläisistämme. Kuriositeettinä mainittakoon, että luomumaatiloja kylissämme on kahdeksan. Luomumaatilojen osuus maatiloista on huomattavan suuri jopa Suomen mittatasolla tarkasteltuna. Maatalousyrittäjiä enemmän kylissämme on muiden alojen yrittäjiä, noin 12 prosenttia. Huomattavaa on, että työttömiä kylissämme on vain yksi

1 Taulukot a, b ja c perustuvat itse laadittuihin tilastoihin. Kyläyhdistyksen hallituksen jäsenet kävivät läpi kaikki oman kylänsä kotitaloudet ja henkilöt toukokuussa 2011.

prosentti. Työssäkävivistä noin neljäsosa työskentelee Jokikylissä ja kolme neljäsosaa pendelöi työhönsä, joka todennäköisimmin sijaitsee Vaasassa. (Taulukko c).

Taulukko b) Kyläläisten elinkeinot.

	Palkansaajat	Maatalous-yrittäjät	Yrittäjät	Työttömät	Yht.
Henkilöitä lkm	219	18	34	2	273
Henkilöitä %	80 %	7 %	12 %	1 %	100 %

Taulukko c) Työssäkäynti.

	Työskentelee Jokikylissä	Pendelöi työhön	Yhteensä
Henkilöt lkm	57	190	247
Henkilöt %	23 %	77 %	100 %

Identiteetti ja yhteisöllisyys

Kyläidentiteetti näkyy selvimmin kylittäin ja on vahvin pienimmissä kylissä. Koko ikänsä Voitolassa asunut kyläläinen tuntee oman kylänsä joka kiven ja kannon – side omaan kotikylään on vahva. Voitolalaisen on ehkä vaikea tunnistaa martoislaisen kyläidentiteettiä ja päinvastoin. Martoislainen muistelee vanhoja aikoja ja harmittelee suurta tietä, joka on

rikkonut kylämiljöö. Voitila on säilynyt alkuperäisempänä ja rauhallisempana miljööinä.

Vanhemmilla kyläläisillä siteet Jokikyliin ovat vahvat. Side on nimenomaan omaan kylään, ei koko alueeseen niinkään. Nuoremmat asukkaat eivät koe niinkään vahvasti tätä jakoa pienempiin kyliin. Asenteen lievennyksessä Veikkaalan koululla on merkitystä, sillä se toimii nuorten yhdistävänä linkkinä. Kyliin juuri muuttaneet ja kyliemme ulkopuoliset näkevät Jokikylät yhtenäisenä kokonaisuutena eivätkä tunne pienten kyliemme rajoja. Jotta pystymme vahvemmin edistämään kyliemme kehittämistä, meidän on nähtävä kyläryppäämme yhtenä kokonaisuutena. Meidän on kuultava jokaisen kyläläisen toiveet, meillä on myös oltava kyky asettua toisen tilanteeseen ja yksimielisesti seistävä päätöstemme takana, joista osa saattaa koskea vain osaa alueestamme (esimerkkinä mainittakoon Martoisten kylän läpi kulkeva pyörätie).

Hautajaisissa vieraat toivat mukanaan kolmen tuopin kokoisen ruukun verran maitoa ja määrätyn kokoisen vadin voita ja jättivät ne surutalon vieraspöytään.

Jokainen kylä valitsi kylänvanhimman, jonka tehtävänä oli mm. toimia veronkantajana, pitää huolta kylän köyhistä pitämällä heidän polttopuissa, organisoida puukuljetukset kirkkoon ja viljat pitäjänmakasiiniin ja kerätä palkka Svenille (henkilö, joka jakoi kylässä raipparangaistuksia).

Kylien yhteinen identiteetti ilmenee parhaiten yhdistystoiminnassa. Yhdistykset houkuttelevat jäseniä yli kylärajojen ja niinpä jäsenistö koostuukin laajalti kyläläisistä eri puolilta Jokikyliä. Vahva yhteenkuuluvuus ja toisensa tunteminen hyödyttää kaikkia. Naapuriapu, talkoohenki ja viihtyvyys ovat tuloksena siitä, että haluamme tietoisesti parantaa yhteen henkeen puhaltamista. Tästä seuraa myös se, että luomme yhdessä entistä vahvemman kyläidentiteetin. Yhteiset arvot auttavat meitä taistelemaan. Yhdessä meistä tulee entistä vahvempia. Kyläyhdistyksen rooli on toimia sillanrakentajana kylien ja kylissä asuvien ihmisten välillä.

Pyysimme kyläilloissa asukkaita kuvailemaan, mitä Jokikylät heille merkitsevät. Vastaus ”Minun kotini” painottui vahvasti. Monet meistä tuntevat vahvaa sidettä alueeseen ja monilla juuret ulottuvat jopa useiden sukupolvien taakse. Kylien vanhat suvut elävät tätä päivää historian näkyen myös tilojen ja teiden nimissä. Jokikylät antavat asukkailleen merkityksiä, jotka liittyvät kodin lisäksi luontoon (Kyrönjoki, luonto, rauha), ihmisiin (suku, ystävät, naapurit) ja paikkoihin (koulu, Skatila, Skatilan urheilukenttä). Muut kyliin liittyvät mielikuvat liittyivät metsästykseen, pimeyteen ja tulviin. Näistä kyliimme liittyvistä mielikuvista koostuu myös kyläidentiteettimme.

Jokikyliä luonnehditaan joskus termillä nukkumalähiö. Sen mukaan täältä lähdetään aamulla töihin, kouluun ja aktiviteetteihin, kunnes illalla palataan takaisin nukkumaan. Kulutamme paljon aikaamme, energiaa ja rahaa kyliemme ulkopuolella. Nuoriso on sitä mieltä, että he joutuvat

hakeutumaan kylien ulkopuolelle aktiviteettien perässä, sillä kylissämme ei ole heille omaa kokoontumispaikkaa. Meidän kyläläisten tulisi pyrkiä siihen, että asukkailla olisi tahtoa ja halua viettää enemmän aikaa Jokikylissä. Jotta vapaa-aikaa haluttaisiin viettää Jokikylissä entissä laajemmssa määrin, tarvittaisiin lisää vapaa aktiviteetteja, kokoontumispaikkoja ja vahvempaa yhteisöllisyyttä. Tähän meillä on hyvät mahdollisuudet. Urheilupuolella vapaa-ajan tarjontaa on jo paljon, lisäksi tarvitaan muita aktiviteetteja.

Talkoohenki

”Eihän meillä voi olla kylähenkeä, jos emme tunne toisiamme. Pitää olla hauskaa. Haluamme lisätä me-henkeä.”

Talkoohengen käsite yhdistetään identiteettiin ja yhteenkuuluvaisuuden tunteeseen. Talkoohenki on huonontunut selkeästi vuosien saatossa ja vanhempien kyläasukkaiden mielestä on vaikea palauttaa noita vanhoja hyviä aikoja. Entisaikaan jokainen toi mukanaan laudan, joista yhdessä rakennettiin tanssilattia. Haluamme kuitenkin korostaa, että talkoohenki elää yhä monien yhdistysten sisällä. Esimerkiksi Skatilassa hyvä talkoohenki on tuottanut tulosta erinomaisina hiihtolatuina ja muina urheiluaktiviteetteina, joista kylämme ovat kuuluisia.

Meillä jää kysymykseksi kumpi oli ennen – eli muna vai kana? Lisääkö talkootyöt kylän me-henkeä vai me-henki talkoisiin osallistujia? Kuinka siis voimme lisätä kylien me-henkeä, joka tarkoittaa toisten auttamista ja yhteisten projektien toteuttamista? Kuinka yleensä saamme ihmiset mukaan talkoisiin? Talkootyö pitää sisällään työskentelyä rinta rinnan, toisiin tutustumista, ja tunnetta siitä, että yhdessä saamme aikaiseksi kaikkia ilahduttavia tuloksia. Olisi tärkeää löytää sellainen yhteinen hanke, jonka mahdollisimman moni tuntisi omakseen. Tällöin olisi helppoa lähteä mukaan, osallistua talkoisiin ja tietenkin talkoiden jälkeen pidettäviin talkoojuhliin, joilla kyläläiset oppisivat entistä paremmin tuntemaan toisiaan ja joilla saataisiin lisämakua yhteisiin kylähankkeisiin.

Miksipä ei ...

- *järjestetä talkootempausta, jossa kyläläiset yhdessä pistäisivät kortensa kekoon urheilukentän ja Skatilan muodonmuutoksessa. Kun paikat olisi kunnostettu ulkoa ja sisältä, järjestettäisiin yhteinen talkoojuhla*
- *pystytetä 'Tervetuloa Jokikyliin!' – tiekylttejä?*
- *oteta tavaksi toivottaa uudet kylän asukkaat tervetulleeksi henkilökohtaisella tervehdyskännillä? Samalla voitaisiin ojentaa tervetuloa-paketti, joka sisältäisi tietoa kylistämme.*

Palvelut

Sata vuotta sitten kylämme olivat omavaraisia sekä palvelujen että tavaroiden suhteen. Tänä päivänä tilanne on toinen. Luonnollinen selitys sille on maatalouden rakennemuutos, kaupungin läheisyys ja parantuneet kulkuvälineet, joka edelleen tarkoittaa ihmisten lisääntyntä liikkuvuutta. Suurin osa kyläläisistä käy kylien ulkopuolella töissä ja tekee ostoksensa työmatkojen yhteydessä. Kyliin jäljelle jääneet palvelut kohdistuvat tätä nykyä sellaisille, jotka ovat päiväsaikaan kylissä eli lapset ja vanhukset.

Jokikyliillä on oma, ruotsinkielinen koulunsa –**Veikars skola**. Koulussa on kolme opettajaa ja ylpeydenaiheena oma keittiö. Aika ajoin on kunnan kanssa ollut keskustelua siitä, että Veikkaalan lapset saisivat kouluruokansa Koivulahden suurkeittiön kautta. Jokikylien asukkaat haluavat luonnollisesti taistella oman koulukeittiön puolesta ja ovat tähän saakka siinä onnistuneetkin. Oma koulukeittiö on terveys- ja viihtyvyyskysymys ja voi jopa toimia lisähoukuttimena lapsiperheiden miettiessä muuttopäätöstään Jokikyliin. Koulu on iltaisin myös toimintakeskus monille kansalaisopiston kursseille, musiikkikoululle ja pöytätenniskerholle.

Vuonna 1874 keskustelivat Mustasaaren kunnanmiehet kansankorkeakoulun perustamisesta kuntaan, mutta joutuivat perääntymään taloudellisista syistä. Mihin kunta ei pystynyt, siihen pystyi Veikkaalan koulualue itse. Johan-Erik Keto, valtiopäivämies ja alueen suuri auktoriteetti kutsui koolle kokouksen, jonka ansiosta Veikkaalan kansakoulu perustettiin vuonna 1875. Siinä kävivät koulua Veikkaalan, Martoisten ja Anixorin lapset. Voitilan, Taurilan ja Miekan lapset pääsivät hieman myöhemmin omaan, vuonna 1893 perustettuun kouluunsa. Koulut olivat suuri edistysaskel, olipa niillä omat koulukirjastonsakin. Vuonna 1966 perustettiin kylien yhteinen koulu, sama, joka meillä on edelleen tänäkin päivänä.

Suurin osa jokikyläläisistä näkee koulun ja sen yhteydessä toimivan **päiväkodin** kylien tärkeimpänä palveluna. Sekä koulu että päiväkotit ovat kunnallisia palveluja, samoin kuin terveysasema, joka on Veikkaalassa muutamia kertoja avoinna kuukausittain (muina aikoina asukkaat voivat hakeutua Helsingbyn terveyskeskukseen).

Jokikylissä on myös paikallispalveluja tuottavia yhdistyksiä. **Aamu- ja iltapäiväkerhotoiminta** (Veikids) sekä **eläkeläiskoti** (pensionärshem) ovat paikallisten yhdistysten ylläpitämiä. Veikkaalan keskustan eläkeläiskodissa on 11 eläkeläisasuntoa. **Skatilan vapaapalokunta** lisää kyliemme turvallisuuden tunnetta. Sillä on noin 30 jäsentä, joista parikymmentä on aktiivisia ja joista kolme savusukeltajaa. Vapaapalokuntalaiset harjoittelevat kerran viikossa palojen ja onnettomuuksien

varalta. Kylissämme on myös tarjolla pankkipalvelut, mikä on nykyään harvinainen palvelu maaseudulla. **Östra Korsholms andelsbank** onkin Suomen pienin itsenäinen osuuspankki.

Joidenkin mielestä Jokikylät ei voi olla houkutteleva asuinpaikka, koska palvelut ovat niukat ja esimerkiksi kauppa ja posti puuttuvat. Kuitenkin kylillä on etuja, jotka monien mielestä – jopa vasta kyliin muuttaneiden – kompensoivat oman palvelutarjonnan puutteen. Rauhallisuus, luonto ja turvallisuus ovat asian toinen puoli ja tuovat tiettyä kilpailuvalttia. Läheisyys Vaasaan ja Runsorin työpaikkakeskittymään yhdessä pienimuotoisuuden ovat sellaisia etuja, jotka kompensoivat monet alueen tarjonnan puutteet.

Puhuaksemme tarkemmin palvelujen puutteesta, joudumme toteamaan erityisen huonot joukkoliikenneyhteydet. Kylistä ei oikeastaan pääse liikkumaan, jos ei omista autoa. Kyläbussi liikennöi muutaman kerran viikossa, mutta on tarkoitettu vain ikäihmisille. Koulubussi kulkee aamuin illoin, joista aamuvuoro kulkee Veikkaalan läpi. Jonkin verran kulkee reittiliikennettä pitkin Vähäkyröntietä, mutta missään mielessä yhteyksiä ei voi kehua hyviksi. Vähäkyröntien asukkaita on jo vuosien ajan rasittanut ohi ajava kova liikenne, johon he toivovat pyörätien jonakin päivänä tuovan helpotusta

Veikkaalan kylä on tienrakentamisen yhteydessä mainittu niinkin aikaisin kuin 1500-luvulla. Vanhin tie kulki Martoisista Tuovilaan. Aiemmin teiden ylläpito samoinkuin niiden rakentaminenkin kuului tienvarren asukkaille, jotka olivat useimmiten maanviljelijöitä. Jokaisella talolla oli manttaaleiden mukainen tienpätkä sorattavana ja hoidettavana. Nälkävuonna 1868 Martoisten ja Tuovilan välillä uurastaneet tientekijät saivat palkkansa jauhoina.

Miksipä ei...

- *ponnistella sen eteen, että saisimme pyörätien Merikaarrosta Höstvedelle?*
- *inventoida kyliemme vapaita yksityistontteja, kuvata niitä ja esitä niitä yhdistyksen kotisivuilla?*
- *keskustella kimpakyytimahdollisuuksista?*
- *pohdita yhteistä, vaihtoehtoista energia-projektia*
- *toimi niin, että jokainen lapsi saisi päivähoidon Jokikylissä?*
- *järjestetä perhepäivähoitajille yhteistä hoito-paikkatilaa?*

Luonto ja ympäristö

Monille kyläläisille pienimuotoisuus ja alkuperäisyys, kuten luonnonrikkauudet, rauha, turvallisuus, pimeys ja hiljaisuus ovat arvoasteikossa kaikkein tärkeimmällä sijalla. Nämä ovat myös niitä kilpailuvaltteja, joilla uusia asukkaita voidaan houkutella. Kaikki eivät hae vauhtia ja vipinää. Päinvastoin, rauhaa ja pimeyttä ei voi saada takaisin, jos ne kerran menetetään. Meillä on arvokkaita resursseja, joita ei ole enää kaikkialla. Tästä rikkaudestamme on syytä olla ylpeitä. Tätä rikkautta myös uhataan monella tapaa. Emme voi ottaa luontoamme itsestään selvyytenä, vaan meidän täytyy nostaa se ansaitsemaansa arvoonsa ja tarvittaessa myös taistella sen säilymisen puolesta.

Meidän suuret metsämme antavat jokaiselle asukkaalle mahdollisuuden käyskennellä vapaasti ja metsästää sen antimia. Marjat ja sienet ovat saaneet kasvaa vapaasti kaukana ilmansaasteista ja teiden pakokaasuista. Alueen tunnetuimmat vaelluspolut johtavat Storhellebergille ja Märkenkalliolle. Storhellebergille pääsee sekä kesä- että talvisaikaan, sen sijaan Merkenkalliolla vierailaan jalkaisin vain kesäisin ja talvisin skoottereilla. Monia asukkaita huolestuttaa Storhellebergin lähimaastoon suunnitteilla oleva kivimurskaamo, joka toteutuessaan tuhoaisi suuren osan alueen luonnosta ja alueen rauhasta.

Kyrönjoki toimii keväisin Jokikyläiden kaikkien dramaattisimpien tapahtumien näyttämönä. Kysymyksessä on vuotuiset jäätienlähdöt ja tulvat. Muutaman päivän ajan meidän kylät toimivat median keskipisteenä. Ohikulkevien ja nimenomaan pysähtyvien autojen määrä moninkertaistuu ja kyläläiset kokevat yhteisöllisyyttä spekuloidessa suurin kyläporukoin jäätien lähtöä ja sitä kuinka korkealle vesi nousee. Muutaman päivän kuluttua kylämme vaipuu unohduksiin. Juuri niin kuin useimmat meistä haluavatkin.

Yleisen vedenkäyttöluokituksen mukaan Kyrönjoki kuuluu huonoimpaan luokkaan, joka tarkoittaa sitä, että vesi on laadultaan välttävä. Yksi Suomen ympäristökeskuksen mitta- asemista sijaitsee Skatilassa, jossa veden laatua tarkkaillaan koko ajan. Kyrönjoelle toteutettiin vuonna 2009 laaja vesiensuojelun toimenpideohjelma, jota edelleen seurataan säännöllisesti. Jos ohjelmassa ehdotetuista toimenpiteistä voidaan pitää kiinni, veden laadun arvioidaan saavuttavan luokan hyvä vuonna 2027. Nykyään vain hyvin harva ui joessa ja kalastajatkin ovat satunnaisia ohikulkijoita, jotka kokeilevat onneaan joissakin kyliemme koskista. Harmi. Huolimatta siitä, että veden laatu on vain välttävä, on kuitenkin edelleenkin turvallista uida, kalastaa ja pestä vedessä. Syy veden laatuun on fosforin esiintyminen ja veden alhainen pH, jotka eivät aiheuta vaaraa ihmiselle mutta vaikuttavat joen kalakantaan. Ekologinen luokitus perustuu siihen, että koko ekosysteemin tulisi olla tasapainossa ja että kaikki vesieliöt voisivat hyvin. Nyt veden tila suosii joitakin ja joitakin sitä vastoin ei. Veden

ruskea väri tulee humuksesta, eikä siitä että vesi olisi saastunut.

Vielä jokunen vuosikymmen sitten soutuveneet olivat tavallinen näky joella. Nykyään vain harva viettää kauniita kesäpäiviä joella soudellen. Kyläyhdistys suunnittelee yhteistä venelaituria, jossa olisi vuokrapaikkoja veneille. Tämä toivon mukaan lisäisi jokeemme liittyviä aktiviteetteja.

Jokikylillä on luontokerho, joka tarjoaa kaikille kyläläisille yhteisiä luontokokemuksia ja ekskursioita lähimaastoon. Pöllö- ja lintuturetkiä onkin jo järjestetty. Kerhon kotisivut löytyvät osoitteesta

<http://www.naturklubbenialvbyarna.n.nu/>

miksipä ei ...

- *järjestetä historiavaellusta, jonka aikana vierailisimme vanhoissa kauniissa kohteissa, kuten Martoisten mäki, Lallen kartano, Flemmingsbacken, Kryppin, Myllyalue jne.*
- *hyödynnetä kyliemme hyviä puolia, esim ekoturismin kautta (kalastus, kanoottimelonta, teemavaellukset, vuokrapalstaviljely)?*
- *anneta lampaiden kulkea vapaasti jokirantojamme pitkin?*
- *suojella vanhoja, ainutlaatuisia aarniometsiämme?*

Kulttuuri ja vapaa-aika

Silmäys tapahtumakalenteriin kertoo, että kylissämme on monenmoista tapahtumaa tarjolla. Jokikylien kotisivuilta asukkaat voivat käydä kurkkaamassa ajankohtaiset tapahtumat. Facebook-ryhmän ”Det händer i Älvbyarna” kautta asukkaat voivat myös itse levittää tietoa meneillään olevista tapahtumista kylissämme.

Jokikylien yhteinen **kyläyhdistys** perustettiin vuonna 2008. Yhdistyksessä johtokunnassa kokoontuvat kylien kanta-asukkaat, paluumuuttajat ja juuri kylään muuttaneet miettimään kyliemme kehittämistä: vanhaa kunnioittaen ja uusia tuulia haistellen. Yhdistyksellä on kotisivut osoitteessa: <http://alvbyarna.byar.fi>

Veikkaalan koulun yhteydessä toimivan **Koti ja koulu – yhdistyksen** tavoitteena on nimensä mukaisesti lisätä vuorovaikutusta koulun ja kodin välillä. Se myös järjestää tapahtumia, joissa lapset ja vanhemmat voivat tavata ja oppia perheittäin tuntemaan toisiaan. Tapahtumilla kerätään varoja luisteluradan ylläpitämiseen, teatterivierailuihin ja välituntiaktiiviteetteihin. Koti ja koulu omistaa ja ylläpitää kylän luistelukaukaloa. Luciajuhla ja kevätmarkkinat houkuttelevat niin vanhat kuin nuoret kyläläisetkin astelemaan koulua kohtia.

Ampumaseura ja kolme metsästysseuraa (Voitila-Vallvik, Taurila-Miekka och Veikkaala) kokoaa runsain määrin sekä kylän miehiä että naisia hirvenjaktiretkille myöhäissyksisin.

Skatilan nuorisoseura on Suomen vanhimpia nuorisoseuroja. Viime vuosina toiminta on hiipunut ja nykyään seuralla on vain muutamia toistuvia tapahtumia vuosittain. Muina aikoina seura vuokraa tilojansa häihin ja muihin juhliin tapahtumapaikaksi. Suurin osa kylien asukkaista on kuitenkin yhdistyksen jäsen.

Veikkaalan Skatilan nuorisoseuran toiminta alkoi vuonna 1894 nimellä Wasa Ungdomsförening. Ensimmäisinä tapahtumavuosina opetettiin jäsenistölle tanssitaitoja, lainattiin heille kirjoja ja oli jopa torvisoittokunnan perustamisesta puhetta. Toiminta ei jäänyt pelkästään huvituksen puolelle, vaan vakaviakin pyrkimyksiä seuralla oli. Jokaisessa kokouksessa käytiin vakava-aiheinen keskustelu, kuten esimerkiksi ”Suomen kansallistumispyrkimykset 1700-luvulla”. Aiheesta pidettiin ensin luento, jonka jälkeen seurasi keskustelua.

Skatilan Urheiluseuralla on vahva historia. Nykyäänkin seura ylläpitää yhdessä kunnan kanssa urheilukenttää, juoksuratoja ja hiihtoreitistöä. Yhdessä kunnan ja IF Femmanin kanssa seura järjestää Skatilan hiihto- ja juoksukilpailuja. Premiärloppet, Skatilamestaruus, pyöräilypäivä ja kesän

yleisurheilun vapaaharjoitukset ovat esimerkkejä urheiluseuran omatoimisesti järjestämistä tapahtumista.

Mustasaaren **aikuisopisto** järjestää kurssitoimintaa Jokikylissä. Toiminnan keskipiste on Veikkaalan koulu, jossa onkin tarjontaa urheilusta ruuanlaittoon. Parasta on, että opisto ottaa huomioon asukkaiden toiveet uusista kursseista ja järjestää kurssin, jos osallistujia on vähintään seitsemän. Kunnan **kirjasto-auto** vierailee Jokikylissä kaksi kertaa viikossa. Lähin kirjasto on Koivulahdessa, suomenkielinen Vähässäkyrössä.

Jokikylissä on kolme **marttayhdistystä**: Veikkaalassa, Taurila-Miekassa ja Voitilassa. Jäsenistön lukumäärä vaihtelee suuresti. Veikkaalan yhdistyksessä on vain muutama henkilö ja toiminta sen vuoksi keskeytynyt. Taurila-Miekan martoissa on kymmenkunta jäsentä ja he tapaavat muutaman kerran vuodessa jonkun kotona. Aktiivisimmassa, Voitilan marttayhdistyksessä on nelisenkymmentä jäsentä. Voitilalaiset martat järjestävät vuosittain muun muassa kylän yhteisen pääsiäiskokouksen. Martoilla on myös omat marthagårdit.

Pöytätennisseura Barna on perustettu 1950-luvulla, jolloin oli pöytätennispelaajien kulta-ajat. Joka viikko kokoontuu pelaamaan seuran noin 15 jäsentä, joista noin puolet tulee Jokikylien ulkopuolelta.

Mainittakoon tässä listassa myös ekotantut –ekotanterna, joka on kuuden aktiivisen, samankaltaisesti ajattelevan ”tädin” kokoonpano. Ekotanttujen näkyvin toimintamuoto on **Jokitori**, joka tarjoaa sadonkorjuutuotteita ja mukavaa yhdessäoloa kyläläisten kesken kahtena syyskesän lauantaina. Pääpaino torilla on Jokikylien omien metsien, peltojen, puutarhojen ja vesien antimet, siis terveellinen lähi- ja luomuruoka. Ekotantuilla on omat kotisivut osoitteessa www.ekotanterna.n.nu ja aktiivinen facebook-palsta nimellä ekotanterna.

Miksipä ei...

- *laadita kaksikielistä toimintakalenteria ja esitetä sitä kyliemme kotisivuilla ja ilmoitustauluilla?*
- *anneta kyläyhdistyksen toimia sateen-varjoyhdistyksenä kaikille muille kylän yhdistyksille. Tämä voisi tuoda mukanaan vahvistuneemman yhdistystoiminnan, jossa kylä-yhdistyksellä olisi koordinoiva rooli (puuttumatta yhdistysten varsinaiseen toimintaan)*

Yhteiset kokoontumistilat

Riippumatta siitä, puhuimmeko Jokikylien lapsiperheiden, nuorten tai juuri kylään muuttaneiden kanssa, nousi yksi toive ylitse muiden: Kyläläisten yhteinen, luonnollinen kokoontumispaikka. Sen puuttuessa esimerkiksi nuoret hakeutuvat vapaa-ajallaan lähikyliin tai kaupunkiin. Kylän nuoret eriytyvät eivätkä siten tunne toisiaan niin hyvin kuin ennen kun nuoriso vietti aikaansa oman kylän puitteissa. Yhteinen identiteetti puuttuu nuorilta, vaikka ilahduttavaa on se, että nuoruusajan yhteisten tilojen puuttumisesta huolimatta suurin osa nuorista haluaa tulevaisuudessakin asua Jokikylissä.

Samalla tavalla myös pienten lasten äidit kokevat yhteisten luontevien kohtaamispaikkojen puuttumisen haittaavat tutustumista. Pitäisi olla jokin paikka, jonne voi mennä kutsumatta. Ajatuksiimme nousee välittömästi toive jostain talosta, mutta sen puuttuessa jopa leikkikenttä, kaunis rakennus, skeittiramppi tai vaikka yhteinen pulkkamäki kävisi tapaamispaikasta, ainakin jonakin vuodenaikana.

Tosiasia on ja pysyy - jokikyläläiset kaipaavat luontevaa kohtaamispaikkaa, kylätaloa tai vastaavaa, joka olisi avoin kaikille. Potentiaalisten kohtaamispaikkojen listaukseen saamme seuraavat olemassa olevat rakennukset:

- Marttatalot Taurila-Miekassa ja Voitilassa,
- Eläkeläiskodin kokoontumishuone Veikkaalassa,
- Veikidsien tilat eläkeläiskodin tuntumassa,
- Skatilan nuorisoseura,
- Vapaapalokunnan tilat Voitilassa,
- Skatilan urheiluseura seurantupa ja
- Veikkaalan koulu.

Voisiko edellä mainittuja tiloja käyttää suuremmassa määrin? Riittäisivätkö nämä tilat tyydyttämään kylälaisten toiveen kohtaamispaikasta?

Voitilan Marttatalo toimii Voitilan asukkaiden kohtaamispaikkana, mutta ongelmana on talosta puuttuvat wc-tilat ja puulämmitys, joka talvisin vie aikansa, ennen kuin talo lämpiää. Talo on muutoin kunnostettu. Tilanne on aivan samankaltainen Taurila-Miekassa, jonka marttatalosta puuttuu myös wc ja sähkölämmitys sekä lisäksi juokseva vesi. Talot olisivat sopivia kooltaan ja muuten hyvässä kunnossa. Ulkopuolisten voi olla vaikea kysyä taloja käyttöönsä, kun ei tiedetä keneltä kysyisi ja mihin tarkoituksiin talot soveltuisivat. Marttatalojen omistusoikeudet kuuluvat paikallisyhdistyksille itselleen.

Skatilan seurantupaa käytetään vain urheilutoimintaan. Se on lämmitetty myös talvisaikaan ja sisältä löytyvät niin keittiö, wc kuin suihkukin. Tuvassa on noin 30 istumapaikkaa, Ei ole esteitä käyttää tupaa saunailtoihin, kokouksiin tai vastaaviin. Tuvan käytölle pitäisi vain antaa selkeät ohjeet ja säännöt

sille, mihin tarkoitukseen tupaa vuokrattaisiin ja kuka toimisi vastuuhenkilönä.

Eläkeläiskodin kokoontumishuonetta käytetään pääasiassa eläkeläisten omiin tarpeisiin, mutta myös kyläyhdistys on ottanut paikan kokoustilakseen. Huoneella on täysin varusteltu keittiö ja laadukas tarjoiluastiasto. Siellä on myös paljon pöytätilaa ja toiletit. Myös eläkeläiskodilla on epäselvyyttä siitä, kuka tilaa voi vuokrata. Laajentuessaan toiminta voi toki olla häiriöksi eläkeläiskodille tai toisaalta – toiminta voisi tuoda tervetullutta vaihtelua eläkeläiskodin pihapiiriin. Samassa rakennuksessa eläkeläiskodin kanssa on jo nyt Veikidsin iltapäiväkerho. Kyseistä tilaa olisi mahdollista käyttää päivä- ja ilta-aikaan myös muuhun, esimerkiksi äitilapsi-kerhoon.

Skatilan nuorisoseura Kyrönjoen varrella herättää monia muistoja ja nousee välittömästi esille, kun asukkaat miettivät kylänsä merkityksiä. Rakennus on valtava resurssi, jota voitaisiin hyödyntää merkittävästi nykyistä enemmän. Selkeä etu rakennukselle on sen sijainti keskellä Jokikyliä ja kaunis Kyrönjoen näkymä.

Skatilan hankaluuksiksi voitaneen lukea rakennuksen valtava koko ja sen nykyinen kunto. Rakennus vaatii ”raikastusta”. Ei myöskään ole täyttä selvyyttä siitä, kuka ja mihin tarkoitukseen rakennusta voi vuokrata. Kuten monissa muissa yhdistyksissä, yhdistysaktiivien määrä on vähentynyt ja toiminta on kärsinyt. Aikaisemmin talo on ollut

aktiviteetteineen avoinna kaikille. Nyt kyläläisillä on sellainen tunne, että talo on suljetun sisäpiirin käytössä.

On kaksi vaihtoehtoa tilaongelmaan: joko tehostetaan olemassaolevien tilojen käyttöä kunnostamalla ne yhteisin voimin vastaamaan entistä paremmin tarpeita tai rakennetaan pienempi kokoontumispaikka, jossa luonteva kyläläisten kohtaaminen olisi mahdollista.

Miksipä ei...

- *avata Skatilasta Kaikkien Toimintojen -taloa, jossa kaikilla yhdistyksillä olisi mahdollisuus järjestää toimintaa ilman maksua?*
- *esitetä kotisivuillamme kyliemme kaikki kokoontumispaikat? Koko, varustus, vuokra ja kontaktihenkilö?*
- *muuteta Skatilan nuorisoseuran parkkialuetta toiminnan alueeksi?, uimaranta, kesäkahvila, grillikatos, nurmialue, skeittiramppi, pulkkamäki...?*
- *avata Skatilaan nuorisokellaria, jota vanhemmat vuorotellen päivystäisivät?*

Konkreettinen toimintasuunnitelma

Konkreettinen toimintasuunnitelma

Kyläyhdistys on päättänyt sitoutua seuraaviin konkreettisiin kehittämistoimenpiteisiin. Kussakin kehittämistoimenpiteessä vastataan kysymyksiin

MITÄ halutaan kehittää?

KUKA ottaa tehtävän hoitaakseen?

MILLOIN toiminta aloitetaan ja missä järjestyksessä toimitaan?

MILLÄ rahoituksella toimintaa viedään eteenpäin?

1) Pyörätien rakentaminen välille Merikaarto Höstvesi

Tämä on kyläyhdistyksen ensisijainen suuri hanke, johon kyläyhdistys pyrkii vaikuttamaan kansalaisaktivismilla. Kyläyhdistys nimeää pyörätie-työryhmän syksyn 2011 ensimmäisessä kokouksessa. Työryhmä kerää pyörätiealoitteen tukemiseksi asukasadressin, joka esitetään syksyllä 2011 sekä Ely-keskukselle, että Mustasaaren

kunnalle. Koska pyörätiehanke on niin laaja, sen todennäköisin rahoittaja on valtio, eli hanke edistyy tällöin Pohjanmaan ELY-keskuksen kautta.

2) Skatila - Jokikylien yhdistysten talo

Skatila on noin 100 vuotta vanhan nuorisoseuran omistuksessa. Toimintaa on nykyisellään kuitenkin melko vähän, kapasiteettia olisi enempään. Jokikylien kyläyhdistys tekee nuorisoseuralle ehdotuksen syksyn 2011 aikana, voitaisiinko yhdistysten yhteistoimintaan ryhtyä. Skatila saisi näin uutta elinvoimaa ja laajemmat hartiat toiminnalleen. Jos yhteistoiminta saa myönteisen vastaanoton, kehittämistoimenpiteet muotoillaan kehittämishankkeeksi, jolle haetaan Leader- rahoitusta Aktion Österbottenin kautta keväällä 2012. Hankkeeseen palkattaisiin projektikoordinaattori, joka olisi yhteydessä kaikkiin Jokikylien yhdistyksiin toiminnan koordinoimiseksi ja toimisi samalla Skatilan kunnostuspäällikkönä, myös erilaiset palvelut tuotteistettaisiin myyntikuntoon (esim. hää- ja syntymäpäiväpaketit).

3) Historialliset kyläkävelyt

Kylissämme sijaitsevat kulttuurihistorialliset kohteet kiinnostavat monia kyläläisiä. Vanhojen tilojen tarinat avataan kyläkerroksilla, joista ensimmäinen järjestetään jo kesällä 2011. Kyläyhdistys koordinoi. Tämän toiminnan

vakiinnuttamiseksi kyläyhdistys hakee rahoitusta Svenska kulturfondenilta.

4) Jokikylien luontokohteet tutuksi

Kylissämme olevat arvokkaat luontokohteet eivät ole kaikkien kyläläisten tiedossa. Näiden kohteiden tietoisuuden lisäämiseksi Jokikylien ympäristöklubi järjestää retket Storhellebergille ja Märkenkalliolle jo kesällä 2011. Jotta luontopolut olisi helppo saavuttaa myös yksin, tarvitaan alueille selkeät merkinnät reiteistä. Kyläyhdistys ottaa vastuulleen kylttien asentamisen syksyllä 2011. Ympäristöklubi voi harkita toimintansa rahoittamista esimerkiksi Vihreän Vision opintopiirin kautta.

5) Kyrönjoki arvoiseensa asemaan

Kyrönjoki on Jokikylien keskeinen tunnusmerkki. Sen virkistyskäyttöä voitaisiin lisätä. Sen kuntoa ja toimivuutta eikä mitään rahoitusmahdollisuuksia tunneta. Siksi Kyrönjokeen kohdistuvat toimenpiteet aloitetaan hankkimalla lisätietoa.

a) Suurin Kyrönjoen asiantuntija ja arvon nostaja on Kyrönjoen neuvottelukunta. Sen edustaja pyydetään kertomaan Kyrönjoen tämän hetken tilanteesta. Kutsu edistetään kyläyhdistyksen vuosikokoukseen, jonne kaikki Jokikylien asukkaat ovat tervetulleita.

b) Mikä olisi idyllisempää kuin näky lammaslaitumista Kyrönjoen varrella? Koska idea on vasta suunnitteilla eikä rahoitusvaihtoehtoja tunneta, selvitetään asiaa edelleen. Kyläyhdistyksen vuosikokoukseen pyydetään aiheesta enemmän selvittämään Ely-keskuksen erityisympäristötuen asiantuntija, joka kertoo perinnebiotooppituista eli nimenomaan lammaslaitumiin saatavasta tukimuodosta.

6) Kyläkirppis

Kyläkirppis on avoin pihakirppiksille ympäri Jokikyliä. Kaikki halukkaat pihat voivat osallistua tapahtumaan. Yhteismarkkinoinnilla kotisivujen ja *det händer i byarna* - facebook-sivujen kautta tapahtuma saatetaan kaikkien kyläläisten ja Jokikylien ystävien tietoisuuteen. Paikalle ehdotetaan saapumaan pyörällä, sillä tapahtumaa markkinoidaan myös ekologisena. Toiminnan organisoinnissa ovat Jokikylien Ekotantut. Ensimmäinen pihakirppis järjestetään kesäkuussa 2011. Tapahtumasta on tarkoitus tehdä perinne.

7) Jokikylien toimintakalenteri , yhdistys- ja tilatiedot

Jokikylien **toimintakalenteri** on koottu tämän kyläsuunnitelman laatimisen yhteydessä. Se esitetään kyläyhdistyksen kotisivuilla. Kyläyhdistys huolehtii sen päivittämisestä vuosittain.

Jokikylien **tilat** on vuokrattavissa kaikille kyläläisille ja myös ulkopuolisille halukkaille. Tilatiedot (koko ja yhteyshenkilö) on

koottu tämän kyläsuunnitelman laatimisen yhteydessä. Kyläyhdistys huolehtii tietojen päivittämisestä kotisivuille.

Jokikylien **yhdistysten** yhteystiedot on koottu tämän kyläsuunnitelman laatimisen yhteydessä. Kyläyhdistys huolehtii myös näiden tietojen päivittämisestä kotisivuille.

Kun edellä mainituista kehittämistoimenpiteistä jokin toteutuu, se huomioidaan jollakin tavalla. Martoislaiset lupaavat omalta osaltaan osallistua tähän järjestämällä kyläjuhlat sinä päivänä, kun pyörätien rakentamisen ensimmäinen lapionisku on lyöty maahan!

Kehittämistoimenpiteiden arviointi tehdään ensimmäisen kerran vuoden päästä siitä, kun tämä kyläsuunnitelma vahvistetaan kyläyhdistyksen kokouksessa.